

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 91.935 van 29 december 2000
in de zaken A. 44.843/X-8193
A. 44.844/X-8191
A. 44.926/X-8192.

I. In zake : Marc OLIVIER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te
8310 ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. CALLIAUW,
kantoor houdende te
8300 KNOKKE-HEIST,
Van Bunnanlaan 58a,
2. de stad ROESELARE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. BOES,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

II. In zake : Marc MADDENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te
8310 ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. CALLIAUW,
kantoor houdende te
8300 KNOKKE-HEIST,
Van Bunnanlaan 58a,
2. de stad ROESELARE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. BOES,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

III. In zake : de v.z.w. WIJK DEMEULENAERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te
8310 ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. CALLIAUW,
kantoor houdende te
8300 KNOKKE-HEIST,
Van Bunnanlaan 58a,
2. de stad ROESELARE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. BOES,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marc OLIVIER
op 20 augustus 1991 heeft ingediend om de
nietigverklaring te vorderen van het besluit van
29 april 1991 van de Vlaamse regering houdende goed-
keuring van het algemeen plan van aanleg van de stad
Roeselare, bestaande uit twee plannen van de bestaande
toestand (kaartblad I.1. en I.2.), een bestemmingsplan
(kaartblad II), en stedenbouwkundige voorschriften,
"minstens met name voorzover dit Algemeen Plan van
Aanleg de bestemming 'algemeen woongebied' geeft aan de
percelen grond/delen van de percelen grond dewelke
gelegen zijn te Roeselare - Rumbeke en er kadastraal
bekend zijn binnen de 7de Afdeling, sectie D als de
percelen nrs. 348, 349, 347d, 347e, 357a, 355a, 372b,
373a, 373b, 400c, 388b, 413e, 389c, 415g en 397c.",
bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 juni
1991, (zaak A. 44.843);

Gezien het verzoekschrift dat Marc MADDENS
op 20 augustus 1991 heeft ingediend om de

nietigverklaring te vorderen van hetzelfde besluit "minstens met name voorzover dit Algemeen Plan van Aanleg de bestemming 'algemeen woongebied' geeft aan de(zelfde) percelen" (zaak A. 44.844);

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. WIJK DEMEULENAERE op 2 september 1991 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van hetzelfde besluit "minstens met name voorzover dit Algemeen Plan van Aanleg de bestemming 'algemeen woongebied' geeft aan de(zelfde) percelen" (zaak A. 44.926);

Gelet op het arrest nr. 37.905 van 24 oktober 1991 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen in de zaak A. 44.843;

Gelet op het arrest nr. 37.906 van 24 oktober 1991 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen in de zaak A. 44.844;

Gelet op het arrest nr. 37.907 van 24 oktober 1991 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen in de zaak A. 44.926;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in de drie zaken;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA in de drie zaken;

Gelet op de beschikkingen van 7 juli 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partij en van de tweede verwerende partij in de drie zaken;

Gelet op de beschikkingen van 16 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 januari 2000, datum waarop de zaken worden uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 2 februari 2000, om vervolgens te worden uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 1 maart 2000, respectievelijk 29 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat K. ESSELENS die, loco Advocaat F. CALLIAUW verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er grond bestaat om in het belang van een goede rechtsbedeling de zaken samen te voegen;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare met een brief van 19 januari 1987 aan het Hoofdbestuur Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw heeft meegedeeld af te zien van "de eventuele vraag tot gedeeltelijke herziening van het

gewestplan" en dat het in plaats daarvan "gekozen (heeft) voor het opmaken van een A.P.A."; dat de gemeentelijke commissie van advies op 5 april 1990 een gunstig advies heeft uitgebracht over het voorontwerp van algemeen plan van aanleg; dat de gemeenteraad van de stad Roeselare bij besluit van 23 april 1990 het ontwerp van algemeen plan van aanleg voorlopig heeft aangenomen; dat tijdens het openbaar onderzoek dat wordt gehouden van 30 april 1990 tot 30 mei 1990 vijf bezwaarschriften worden ingediend; dat geen van de verzoekers een bezwaarschrift hebben ingediend; dat de gemeenteraad van de stad Roeselare bij besluit van 11 juni 1990 de bezwaarschriften heeft verworpen en het voorlopig aangenomen algemeen plan van aanleg definitief heeft aanvaard; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op 23 augustus 1990 een gunstig advies heeft uitgebracht, met uitzondering van "artikel 2. Algemene Voorschriften, 2.2. Beleidsplan-procedure van de Stedenbouwkundige voorschriften", dat ongunstig wordt geadviseerd; dat de Vlaamse regering bij het bestreden besluit van 29 april 1991 het algemeen plan van aanleg van de stad Roeselare heeft goedgekeurd; dat dit besluit bij uittreksel werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 juni 1991, en door terinzagelegging op het gemeentehuis werd bekendgemaakt vanaf 6 augustus 1991; dat in de verantwoordingsnota bij het algemeen plan van aanleg de afwijkingen ten aanzien van het gewestplan Roeselare-Tielt uitvoerig worden behandeld; dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen "de eigenlijke planologische afwijkingsaspecten t.o.v. het gewestplan", en "deze aspecten, die hoewel grafisch anders voorkomend in feite slechts detailleringen of grondiger uitwerkingen zijn van het bestaande gewestplan"; dat de eigenlijke afwijkingen (136 in totaal) geval per geval worden toegelicht, en onderverdeeld in 8 categorieën en grafisch aangeduid op een bijgevoegde kaart, met een overzichtstabel van hun bestemming volgens het gewestplan; dat de zogenaamde

detailleringaspecten worden onderverdeeld in 4 categorieën, grafisch aangeduid op een bijgevoegde kaart, met een overzichtstabel van hun bestemming volgens het gewestplan; dat "Art. 2. Algemene voorschriften" onder 2.1. "Procedure-afwikkelings-regelen" bepaalt, en onder 2.2. een "Beleidsplanprocedure" bepaalt;

Overwegende dat eerste en tweede verzoeker elk in hun verzoekschrift tot nietigverklaring uiteenzetten dat zij eigenaar zijn van een woning gelegen te Roeselare-Rumbeke, zijnde lot 34, respectievelijk lot 33, van de zogenaamde verkaveling Demeulenaere en dat de percelen kadastraal bekend sectie D, nrs. 348, 349, 347d, 347e, 357a, 355a, 372b, 373a, 373b, 400c, 388b, 413e, 389c, 415g en 397c, ten zuiden palende aan deze verkaveling, die volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Roeselare-Tielt deels of volledig gelegen zijn in "agrarisch gebied", door de voorschriften van het bestreden algemeen plan van aanleg deels of volledig tot "algemeen woongebied" worden bestemd;

Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat, in zoverre eerste en tweede verzoeker de vernietiging vorderen van het algemeen plan van aanleg in zijn geheel zij niet doen blijken van het vereiste belang, aangezien zij niet aanduiden in welke mate dit plan in zijn geheel onwettig zou zijn; dat eerste en tweede verzoeker ook het vereiste belang missen in zoverre zij de vernietiging vorderen van dat deel van het algemeen plan van aanleg dat de bestemming "algemeen woongebied" toekent aan de door hen genoemde percelen, nu "in de weergave van de bestaande toestand, bij het A.P.A., (...) de percelen 347e, 355a, 373c, 373b, 388b, 389c en 397c reeds begrepen (zijn) in het woongebied en voor de andere (percelen) verzoekers niet aan(duiden) dat zij heden een woonbestemming hebben";

Overwegende dat tweede verwerende partij ten aanzien van de eerste en de tweede verzoeker eenzelfde exceptie opwerpt, en daaraan toevoegt dat het beroep "onontvankelijk (is) t.a.v. de schending van het gelijkheidsbeginsel omdat de verzoeker het zgn. 'gelijkheidsbeginsel' niet voldoende uitwerkt, zodat er niet eens op adequate wijze kan op geantwoord worden", en dat, "nu de 'onwettigheidsmiddelen' (eerste drie middelen) hoogstens bepaalde percelen betreffen, (...) deze middelen niet verder (kunnen) strijken dan de stedenbouwkundige bestemming van deze percelen zelf", en dat het middel gesteund op de schending van het gelijkheidsbeginsel enkel betrekking heeft op de percelen die in "algemeen woongebied" zijn gesitueerd met het oog op de bevoordeling van de eigenaars, zodat "in die mate (...) het annulatieverzoek van het A.P.A. in zijn geheel onontvankelijk is";

Overwegende dat eerste en tweede verzoeker op geen enkele wijze doen blijken van het rechtens vereiste rechtstreeks belang bij de nietigverklaring van het algemeen plan van aanleg in zijn geheel; dat eerste en tweede verzoeker hun belang enkel concreet verduidelijken met betrekking tot de percelen gelegen ten zuiden van de verkaveling "Demeulenaere", meer in het bijzonder de door hen genoemde percelen kadastraal bekend sectie D, nrs. 348, 349, 347d, 347e, 357a, 355a, 372b, 373a, 373b, 400c, 388b, 413e, 389c, 415g en 397c; dat eerste en tweede verzoeker enkel belang hebben bij de vernietiging van het algemeen plan van aanleg in de mate dat het de door hen aangewezen gronden, die zijn gelegen in de onmiddellijke omgeving van hun respectievelijke eigendom en die in het gewestplan Roeselare-Tielt tot agrarisch gebied zijn bestemd, tot "algemeen woongebied" bestemt; dat de exceptie in die mate gegrond is; dat voorts de beweerde onontvankelijkheid van de middelen niet tot gevolg heeft dat het beroep niet ontvankelijk

is; dat de exceptie in zoverre niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat derde verzoekster in het verzoekschrift tot nietigverklaring uiteenzet op 13 augustus 1991 te zijn opgericht door een aantal inwoners van de verkaveling "de Meulenaere" te Roeselare (Rumbeke) als vereniging zonder winstgevend doel, met als doel "de zorg voor het fysieke leefmilieu, te weten de organisatie van de menselijke activiteiten op een wijze die erop gericht is alle mensen wonende, verblijvende of een onroerend goed hebbende te Roeselare, deelgemeente Rumbeke, ter Zilverberg in en om de wijk "de Meulenaere", betere kansen te bieden op materieel en geestelijk welzijn, door een oordeelkundige ordening van de menselijke inrichtingen en het verwezenlijken van het onontbeerlijk evenwicht met het natuurlijk milieu", en "in het bijzonder (...) de ideële en collectieve belangen van haar leden te beschermen en te bevorderen zowel op het vlak van het fysieke leefmilieu en de leefmilieuzorg door ondermeer het nastreven van het behoud van het natuurschoon en de bescherming van het milieu, als op het vlak van ondermeer de verkeersveiligheid en de ontspanning, inzonder van de jeugd", dat bij beslissing van de buitengewone algemene vergadering van 13 augustus 1991 opdracht werd gegeven aan de Raad van Beheer om de passende procedures in te stellen voor de Raad van State, dat de Raad van Beheer, met overname van de redenen van de algemene vergadering, te weten :

"Naar aanleiding van de goedkeuring van het nieuwe A.P.A.-Roeselare werd als grens tussen de zone bestemd voor bebouwing (verkaveling 'de Meulenaere') en de groene zone, de grens overgenomen zoals in het bij Koninklijk Besluit vastgesteld Gewestplan.

De rechtens vereiste grondslag ontbreekt echter om deze grens aldus te bepalen nu blijkt dat deze grensbepaling naar aanleiding van de vaststelling bij K.B. van het Gewestplan zonder enige motivering welkdanig van wie ook werd vertekend en verplaatst,

en niet de grensbepaling is zoals aanvankelijk vastgesteld in het bij M.B. vastgesteld ontwerp van gewestplan.

De belangen van de eigenaars en bewoners van de verkaveling 'de Meulenaere' worden hierdoor dan ook ernstig geschaad (Zie de destijds reeds gevoerde administratieve procedures n.a.v. de diverse verkavelingsaanvragen door o.m. N.V. H.)",

op 13 augustus 1991 heeft beslist een beroep tot nietigverklaring in te stellen "van dit gedeelte van het A.P.A.-Roeselare waarbij als grens tussen de zone bestemd voor bebouwing (verkaveling "de Meulenaere") en de groene zone, de grens werd overgenomen zoals in het bij Koninklijk Besluit vastgesteld Gewestplan, en dit gezien de rechtens vereiste grondslag ontbreekt om deze grens aldus te bepalen nu blijkt dat deze grensbepaling naar aanleiding van de vaststelling bij K.B. van het Gewestplan zonder enige motivering welkdanig van wie ook werd vertekend en verplaatst, en niet de grensbepaling is zoals aanvankelijk vastgesteld in het bij M.B. vastgesteld ontwerp van gewestplan", dat de statuten, welke op 14 augustus 1991 bij het Bestuur van het Belgisch Staatsblad werden neergelegd, werden gepubliceerd in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad van 22 augustus 1991, en dat de neerlegging van de ledenlijst ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk geschiedde op 26 augustus 1991, onder nummer 1.445;

Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat derde verzoekster op het ogenblik van de besluitvorming, met name 29 april 1991, nog niet bestond, vermits zij zelf schrijft dat zij werd opgericht op 13 augustus 1991, en dat zij in buitengewone algemene vergadering van dezelfde datum reeds opdracht gaf aan haar raadsman de nodige en passende procedure in te stellen bij de Raad van State, zodat deze beslissing onmogelijk kan voldoen aan de vormvereisten van de artikelen 3 en 10 van de wet van 27 juni 1921, en

verzoekster in gebreke blijft aan te tonen dat haar bevoegd orgaan op 13 augustus 1991 de wettelijke opdracht kreeg om het annulatieberoep in te stellen, dat voorts derde verzoekster niet aantoont dat het instellen van het annulatieberoep tegen het bestreden besluit kan worden ingepast in haar maatschappelijk doel, en dat zij alleszins niet kan doen blijken dat zij op het tijdstip waarop de bestreden handeling tot stand kwam zij enig actueel belang kon hebben, vermits zij op dat tijdstip nog niet eens bestond, dat derde verzoekster het particulier belang van haar leden, minstens een deel van haar leden -dat erin bestaat "behuisd" te zijn in een verkaveling die grenst aan een agrarisch gebied- wil verdedigen tegen een algemeen plan van aanleg en het eventueel milieuverstorend effect van het plan, dat gericht is op doeleinden van algemeen belang van de bewoners van de gemeente Roeselare, dat immers in hoofdzaak wordt gevraagd dat bepaalde percelen gelegen in de wijk Zilverberg geen bestemming "algemeen woongebied" zouden krijgen, opdat geen woonhuizen of verkaveling zouden tot stand komen in de onmiddellijke nabijheid van de verkaveling De Meulenaere, waarvan sommige bewoners deel uitmaken van derde verzoekster, dat derde verzoekster, die niet bestond op het ogenblik van het tot standkomen van het bestreden besluit, achteraf geen persoonlijk belang kan hebben bij de vernietiging, dat mogelijk elk van haar leden afzonderlijk, of een aantal ervan, dit belang eventueel wel kunnen laten gelden, maar niet de v.z.w. die zij daartoe hebben gesticht;

Overwegende dat tweede verwerende partij opwerpt dat het beroep in hoofde van derde verzoekster onontvankelijk is, aangezien zij geen nadeel door het bestreden besluit kan lijden, nu zij niet eens juridisch bestond op het ogenblik dat dit besluit werd getroffen, dat verzoekster daarenboven niet aantoont welk nadeel haar door het algemeen plan van aanleg in zijn geheel

wordt veroorzaakt, zodat zij in dit opzicht geen persoonlijk belang aantoon, ook niet in het licht van haar maatschappelijk doel (ter Zilverberg in en om de wijk De Meulenaere), dat verzoekster evenmin enig rechtstreeks belang aantoon, daar zij niet bewijst welk nadeel zij lijdt dat in rechtstreeks oorzakelijk verband staat met de bestreden maatregel, dat verzoekster in de mate dat zij de nietigheid opwerpt ten aanzien van een aantal percelen grond met bestemming "algemeen woongebied" zij evenmin over het vereiste belang beschikt, aangezien enerzijds de percelen 347a, 355a, 373a, 373b, 388b, 389c en 397c zich volgens het gewestplan in woongebied bevinden, dat de feitelijke toestand weergeeft, en waaraan door het algemeen plan van aanleg niets wordt gewijzigd, en anderzijds wat de overige percelen betreft, in de mate deze een woonbestemming zouden hebben, quod non, zij niet aantoon welk nadeel zij lijdt dat op heden voldoende zeker is, dat voorts het beroep onontvankelijk is ten aanzien van de schending van het gelijkheidsbeginsel aangezien zij dit niet voldoende uitwerkt, zodat er niet eens op een adequate wijze kan op worden geantwoord, dat het annulatieberoep van het algemeen plan van aanleg in zijn geheel onontvankelijk is, nu de "onwettigheidsmiddelen", te weten de eerste drie middelen, hoogstens bepaalde percelen betreffen, zodat zij niet verder kunnen strijken dan de stedenbouwkundige bestemming van deze percelen zelf, en het middel gesteund op de schending van het gelijkheidsbeginsel enkel de bestemming van de percelen 388b, 389c en 397c (Huysentruyt) en de percelen 347e, 355a, 373a en 373b (stad Roeselare) betreft, die de bestemming "algemeen woongebied" zouden hebben gekregen met het oog op de bevoordeling van de eigenaars, en het beroep derhalve hoogstens betrekking kan hebben op de specifiek opgesomde percelen;

Overwegende dat derde verzoekster repliceert dat, al weze zij dan nog opgericht op 13 augustus 1991, zij volkomen terecht een procedure kan instellen voor de Raad van State;

Overwegende dat krachtens artikel 3 van de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, de vereniging rechtspersoonlijkheid bezit vanaf de dag waarop haar statuten, de namen, de voornamen, het beroep en de woonplaats van haar overeenkomstig de statuten aangewezen beheerders in de bijlagen van het Staatsblad zijn bekendgemaakt;

Overwegende dat uit de stukken gevoegd bij het verzoekschrift tot nietigverklaring blijkt dat derde verzoekster werd opgericht op 13 augustus 1991, dat de oprichtingsakte werd geregistreerd op 14 augustus 1991, dat de statuten en de leden van de raad van bestuur werden bekendgemaakt in de bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 22 augustus 1991, en dat de ledenlijst ter griffie werd neergelegd op 26 augustus 1991; dat het beroep tot nietigverklaring werd ingesteld op 2 september 1991, dit is nadat de vereniging de rechtspersoonlijkheid had verworven en nadat de ledenlijst ter griffie was neergelegd;

Overwegende dat de raad van bestuur op een onmiddellijk op de oprichtingsvergadering aansluitende vergadering op 13 augustus 1991 heeft beslist tot het instellen van een annulatieberoep bij de Raad van State; dat deze beslissing werd genomen door de raad van bestuur conform artikel 6 van de statuten luidens welk de beheerraad "de meest uitgebreide volmachten (bezit) voor het besturen en beheren van de vereniging", en hij de vereniging "vertegenwoordigt en verbindt (...) zonder bijzondere machtiging van de algemene vergadering, in

alle gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen, met inbegrip van de daden van beschikking en voor alles wat niet tot de bevoegdheid van de algemene vergadering behoort"; dat de raad van bestuur geacht moet worden te beschikken over een volmacht gegeven in de oprichtingsakte door de stichtende leden van de vereniging om alle handelingen te verrichten die binnen deze volmacht vallen; dat voorts alleen al op grond van het grondwettelijk beginsel van de vrijheid van vereniging niet aangenomen kan worden dat de oprichting van de v.z.w. Wijk Demeulenaere aan de toekenning van de bestreden bouwvergunning diende vooraf te gaan opdat zij als dusdanig hiertegen annulatieberoep kon instellen;

Overwegende dat artikel 2 van de statuten het doel van de vereniging omschrijft als volgt :

"Art. 2. De vereniging heeft tot doel de zorg voor het fysieke leefmilieu, te weten de organisatie van de menselijke activiteiten op een wijze die erop gericht is alle mensen wonende, verblijvende of een onroerend goed hebbende te Roeselare, deelgemeente Rumbeke, ter Zilverberg in en om de wijk 'de Meulenaere', betere kansen te bieden op materieel en geestelijk welzijn, door een oordeelkundige ordening van de menselijke inrichtingen en het verwezenlijken van het onontbeerlijk evenwicht met het natuurlijk milieu. In het bijzonder beoogt de vereniging de ideële en collectieve belangen van haar leden te beschermen en te bevorderen zowel op het vlak van het fysieke leefmilieu en de leefmilieuzorg door onder meer het nastreven van het behoud van het natuurschoon en de bescherming van het milieu, als op het vlak van onder meer de verkeersveiligheid en de ontspanning, inzonder van de jeugd.";

Overwegende dat derde verzoekster op geen enkele wijze doet blijken van het rechtens vereiste rechtstreeks belang bij de nietigverklaring van het algemeen plan van aanleg in zijn geheel; dat zij haar belang enkel concreet verduidelijkt met betrekking tot de gronden gelegen ten zuiden van de verkaveling "de Meulenaere" die volgens haar ingevolge een verschuiving van de grenslijn tussen het woongebied en het agrarisch

gebied zoals vastgesteld in het bij ministerieel besluit van 27 augustus 1976 voorlopig vastgesteld ontwerp-gewestplan door het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgesteld gewestplan Roeselare-Tielt tot woongebied werden bestemd, welke scheidingslijn thans ook de scheidingslijn vormt tussen het bestemmingsgebied "algemeen woongebied" en het "agrarisch gebied" in het algemeen plan van aanleg; dat in de mate derde verzoekster haar belang situeert in het behoud van de bestemming agrarisch gebied van voornoemde gronden dit belang kan worden ingepast in haar statutair doel; dat het beroep in die mate ontvankelijk is; dat voorts de beweerde onontvankelijkheid van de middelen niet tot gevolg heeft dat het beroep niet ontvankelijk is; dat de exceptie in zoverre niet kan worden bijgetreden;

Overwegende dat in een eerste onderdeel van het eerste middel de schending wordt aangevoerd van artikel 15 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, "doordat het (bestreden besluit) de in dat wetsartikel gestelde hiërarchie van de plannen van aanleg schendt, wijl het met name geen rekening houdt met de dominerende rol van het gewestplan ten opzichte van het algemeen plan van aanleg, dat essentieel op aanvulling van het hogere plan is gericht, doordat het afwijkt van het gewestplan bij afwezigheid van enig algemeen belang en doordat het het gewestplan essentieel en grondig wijzigt, terwijl een lager plan wanneer het van een hoger plan afwijkt, dat laatste niet vermag te wijzigen, noch de economie ervan vermag omver te gooien.";

Overwegende dat in de uiteenzetting van het middel wordt verwezen naar de adviezen nrs. A. 29.610/IV-9-864 en A. 29.771/IV-9-870 van 20 december 1983 van de Afdeling Administratie van de

Raad van State, waarin de voorwaarden worden aangegeven waaronder het aannemen en goedkeuren van een bijzonder plan van aanleg -en mutatis mutandis een algemeen plan van aanleg- op wettige wijze mogelijk is, dat in casu vaststaat dat er geen enkele motivering voorligt van de verschuiving van de zonegrens tussen het woongebied ("algemeen woongebied" luidens het algemeen plan van aanleg) van de verkaveling Demeulenaere, en het agrarisch gebied ("Landelijk- en open-ruimte-gebied met agrarisch karakter" luidens het algemeen plan van aanleg), en nergens uit blijkt dat deze "afwijking" absoluut "noodzakelijk" was, zodat de rechtens vereiste feitelijke grondslag ontbreekt om "desnoods" af te wijken, dat bovendien de noodzakelijke motivering ontbreekt voor "de wijziging van de termen der schriftelijk vastgelegde specifieke voorschriften inzake de diverse bestemmingscategoriën (...) dewelke absoluut anders zijn, minstens deels verschillend, en waarbij afgeweken wordt van de bestemmingsvoorschriften zoals vastgelegd in het Koninklijk Besluit van 28.12.1972 (...) betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (...) minstens met name voorzover de zonering thans in het A.P.A.-Roeselare een nieuw bestemmingsvoorschrift is, in casu '1.1. Algemeen woongebied' en '2.1. Landelijk- en open-ruimte-gebied met agrarisch karakter', dat verschillend is van het in het Gewestplan bekende bestemmingsvoorschrift '1.0. Woongebied' en '4.1. Agrarisch gebied'";

Overwegende dat in een tweede onderdeel van het eerste middel wordt aangevoerd dat de in het algemeen plan van aanleg omschreven "Beleidsplanprocedure" duidelijk aantoonst dat deze "niet alleen geenszins kan kaderen binnen het begrip 'desnoods afwijken' van art. 15 der stedenbouwwet", en "een absolute miskennis is van art. 61 der stedenbouwwet, maar tevens (...) niet genoeg (kan) herhaald (worden) dat de invoering van dergelijke nieuwe procedure niet

alleen in strijd is met, maar bovendien diametraal ingaat tegen de zin en bedoeling van de Organieke Wet."; dat voorts wordt aangevoerd dat ingevolge de door het bestreden besluit goedgekeurde "beleidsplanprocedure" "het Stadsbestuur Roeselare zelf haar ruimtelijk beleid (zal) bepalen, zowel in functie van tijd, als van nood, als van welkdanige belangdienting ...", en daarbij een reeks vragen worden gesteld bij de concrete toepassing van de in het algemeen plan van aanleg vastgelegde procedure;

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat afwijkingen uitdrukkelijk zijn voorzien in artikel 15, laatste lid, van de stedenbouwwet, dat de betrokken afwijkingen zijn vastgesteld rekening houdend met het advies van de Afdeling Administratie van de Raad van State van 20 december 1983, zoals blijkt uit de verantwoordingsnota; dat voornoemd advies weliswaar voorziet dat een afwijking door middel van een bijzonder plan van aanleg niet wettig kan geschieden alleen om vergissingen en onwettigheden begaan ten tijde van de totstandkoming van een gewestplan goed te maken, maar dat er in dat advies geen sprake is van een algemeen plan van aanleg, dat een andere draagwijdte heeft, aangezien "daar waar de vrees bestaat dat B.P.A.'s inderdaad lokaal dergelijke vergissingen of onwettigheden zouden kunnen wegwerken ten behoeve van partikulieren en niet in het algemeen belang (...) een A.P.A. een algemeen beleid van ruimtelijke ordening in zich (houdt), waar het algemeen belang wordt vooropgesteld", en dat verzoekers voorts, ondanks een uitgebreide voorlichtingscampagne, geen bezwaar hebben ingediend; dat zij, wat het tweede onderdeel van het middel betreft, antwoordt dat bij toepassing van artikel 15 van de stedenbouwwet in het algemeen plan van aanleg stedenbouwkudige voorschriften kunnen worden voorzien, zonder dat daarbij beperkingen worden opgelegd, dat de "beleidsplanprocedure" "enkel tot doel (heeft) aan de

Gemeente zelf een algemene leidraad te bezorgen en afspraken te maken, waardoor de continuïteit en de objectiviteit worden gegarandeerd in de stedenbouwkundige beslissingen in de toekomst", en dat "nergens wordt gesteld dat die beleidsplanprocedure zou beletten dat de imperatieve algemene regels van de stedenbouwwet inzake bouw- of verkavelingsprocedure worden nageleefd, en thans ook de bepalingen van het VLAREM-decreet", en dat het opstellen van een "beleidsplanprocedure" - vroeger structuurplanprocedure- haar "verantwoording" vindt in talrijke wetteksten, met name de artikelen 15, 20 en 49 van de stedenbouwwet en artikel 5, 1.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat het algemeen plan van aanleg de besproken woonzone in het gewestplan niet heeft uitgebreid aan de zuidelijke grens, hetgeen blijkt uit de verwerping door de gemeenteraad van het bezwaar DE BRABANDER om voor de percelen sectie D, nrs. 424 en 423a de bestemming landbouwzone te wijzigen in woonzone, dat bovendien het advies van 20 december 1983 van de Afdeling Administratie van de Raad van State, dat betrekking heeft op een bijzonder plan van aanleg, niet zomaar op een algemeen plan van aanleg kan worden toegepast, omdat de doelstellingen die in een algemeen plan van aanleg moeten worden gerealiseerd "een veel meer algemeen karakter" hebben zodat het begrip "desnoods afwijken" in een veel ruimere context dient te worden opgevat; dat concreet de afwijkingen in een bijzonder goed gemotiveerde verantwoordingsnota werden omschreven en op een plankaart grafisch zijn aangeduid, en dat voorts verzoekers, ondanks een eerste officieus onderzoek van 3 tot 10 september 1988, met een algemene voorlichtingsvergadering op 13 september 1988, een eerste openbaar onderzoek van 7 november 1988 tot 7 december 1988 en een tweede openbaar onderzoek van

30 april 1990 tot 30 mei 1990 na aanpassing van het plan, op geen enkele wijze enig bezwaar hebben geformuleerd; dat tweede verwerende partij, wat het tweede onderdeel van het middel betreft, antwoordt dat artikel 15 van de stedenbouwwet nergens een beperking oplegt omtrent het soort regels dat in de stedenbouwkundige voorschriften kan worden opgenomen, dat de voorschriften van het algemeen plan van aanleg de specifieke behoeften en beleidsopties van het Roeselaarse stadsgewest dienen op te vangen en in die zin dus zowel in verruimende als in detaillerende zin gedeeltelijk kunnen afwijken van de gewestplanvoorschriften, dat de "beleidsplanprocedure" in vergelijking met het gewestplan niet als afwijkend, maar eerder als aanvullend dient te worden aanzien, en dat er aldus geen sprake is van een schending van artikel 15 van de stedenbouwwet; dat voorts wat betreft verzoekers kritiek op artikel 2 van de algemene voorschriften van het algemeen plan van aanleg blijkt dat de beleidsplanprocedure -voorheen meestal omschreven als structuurplanprocedure- geen nieuw instrument van ruimtelijke ordening is, maar reeds geïntroduceerd werd in artikel 5, 1.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972, waar wordt gesteld dat de woonuitbreidingsgebieden zijn bestemd voor groepswoningbouw "zolang de bevoegde overheid over de ordening van het gebied niet heeft beslist", dat de beleidsplanprocedure aldus het door de wetgever in de artikelen 20 en 49 van de stedenbouwwet "gesuggereerde overlegprincipe" structureert, zonder de door deze wet voorziene vergunnings- en/of beroepsprocedures in het gedrang te brengen, dat een schending van artikel 61 van de stedenbouwwet aldus niet aan de orde is;

Overwegende dat verzoekende partijen in een laatste memorie wat betreft het tweede onderdeel van het eerste middel nog laten gelden dat het bestaan van desbetreffend stedenbouwkundig voorschrift voor haar intrinsiek nadeel inhoudt, dit uiteraard specifiek voor

wat betreft de percelen in concreto aangeduid in het verzoekschrift tot nietigverklaring;

Overwegende dat "Art. 2. Algemene voorschriften" van het algemeen plan van aanleg luidt als volgt :

"2.1. Procedure-afwikkelings-regelen

2.1.1. Vastleggingen met absoluut karakter en absolute begrenzing

Grafische voorstelling: _____

Het betreft begrenzingen tussen het geagglomereerd en het landelijk- en open-ruimte-gebied.

Deze gebiedsdelen, zowel in het landelijk- en open-ruimte-gebied als in het geagglomereerde gebied worden als éénduidig geacht zowel qua karakter en inhoud, als qua begrenzing.

Dergelijke begrenzingen kunnen slechts worden gewijzigd mits vastlegging van een streekplan, gewestplan of herziening van het apa zelf; er kan desnoods van dergelijke begrenzingen worden afgeweken bij wijze van een bpa.

2.1.2. Inwendige vastleggingen met absolute begrenzing

Grafische voorstelling: - - - - -

Het betreft belangrijke inwendige begrenzingen, hetzij gesitueerd in het geagglomereerd gebied, hetzij gesitueerd in het landelijk-en-open-ruimte-gebied.

T.a.v. het geagglomereerd gebied betreft het de inwendige begrenzing tussen de diverse bedrijvenzones en de woonzones.

T.a.v. het landelijk-en-open-ruimte-gebied betreft het de inwendige begrenzingen tussen de diverse landelijk-en-open-ruimte-gebieden met aangetast karakter en de andere zones van het landelijk-en-open-ruimte-gebied.

Dergelijke begrenzingen kunnen slechts worden gewijzigd mits vastlegging van een bpa.

De toepassing van een bpa-procedure is echter niet vereist ingeval de wijziging van die inwendige begrenzingen voor gevolg heeft dat:

- bedrijvenzones omgeven door een woongebied omgeschakeld worden in woonzones
- landelijk-en-open-ruimte-gebieden met aangetast karakter worden omgeschakeld in andere zones van het landelijk-en-open-ruimte-gebied.

2.1.3. Inwendige vastleggingen met variabele begrenzing

grafische vastlegging . - - - - .

Het betreft begrenzingen (zonder raakpunten tussen het geagglomereerd en het landelijk-en open-ruimte-gebied), alwaar inwendige verschuivingen

t.a.v. aanleunende bestemmingscategorieën, gesitueerd ofwel in het geagglomereerd ofwel in het landelijk-en-open-ruimte-gebied kunnen geschieden; het betreft geenszins de belangrijke inwendige begrenzingen zoalsvermeld in punt 2.1.2.

Dergelijke inwendige begrenzingen met variabele begrenzing kunnen t.a.v. de op het APA-plan voorgestelde begrenzing worden gewijzigd door een beleidsplanprocedure (zie punt 2.2.)

2.1.4. Niet grafisch weergegeven vastleggingen met dominerend belangwekkend karakter

Binnen bepaalde zones van het landelijk-en-open-ruimte-gebied en binnen het geagglomereerd gebied dat per definite meervoudig (mengbestemming, dubbelbestemming, samengestelde bestemming, nabestemming) wordt beschouwd, hebben bepaalde gebiedsdelen, alhoewel niet als dusdanig op het plan grafisch begrensd, een dominerend belangwekkend karakter.

Het betreft ofwel:

- ingrepen op grootschalig straatwandniveau, te weten bouwafbraak en/of herbouw van een bebouwd weefsel dat duidelijk de perceelsschaal overtreft
- ingrepen op wijkniveau te weten herbestemming van een volledig bestaande wijk of bouwblok
- ontsluitingen van grootschalige nog niet bebouwde gebiedsdelen

Wijzigingen of herbestemming van dergelijke gebiedsdelen met dominerend belangwekkend karakter of planning van nog niet ontsloten gebieden is slechts mogelijk mits voorafgaande vastlegging bij wijze van een beleidsplanprocedure (zie punt 2.2.)

2.2. Beleidsplanprocedure

Bij middel van in onderhavige stedenbouwkundige voorschriften vermelde beleidsplanprocedure kan het gemeentebestuur haar ruimtelijk beleid in functie van noodwendigheden en termijnen nader bepalen, grafisch weergeven, nader omschrijven of bepaalde begrippen van de stedenbouwkundige voorschriften verder uitwerken en/of verklaren.

In die zin kan het gemeentebestuur binnen de randvoorwaarden van onderhavig A.P.A. bij middel van beleidsplanprocedure o.a. overgaan tot de opmaak van een algemeen richtplan of deelrichtplannen, tot het opstellen van een algemeen landschapsplan of deel-landschapsplannen, tot het opstellen van groencircuits, wandel- en fietspadplannen, e.d.

In een beleidsplanprocedure kunnen volgende bescheiden worden opgesteld :

- beleidsplan-nota
- beleidsplan, al of niet met bijhorende voorschriften
- beleidsplan-verordeningen

Volgende procedure zal worden gevolgd :

- besluit schepencollege en opmaak beleidsplanbescheiden met inlassing van :

- een advies-procedure met terzake belanghebbende overheden
- een informatieprocedure, met minimaal volgende elementen :
 - aanplakking van bericht van onderzoek op het stadhuis en op het betrokken terrein, gedurende een termijn van 15 dagen
 - de eigenaars van de gronden waar wegen of andere erfdiensbaarheden in het beleidsplan (BLP) bepaald zijn, worden vooraf schriftelijk ingelicht dat het BLP in onderzoek en ter inzage ligt op het stadhuis gedurende de vastgestelde periode.
- advies gemeentelijke commissie van advies van ruimtelijke ordening
- besluit gemeenteraad
- overmaken van de beleidsplan-bescheiden aan de diverse voogdij- en/of vergunninggevende overheden; vanwege het bestuur, bevoegd voor de ruimtelijke ordening geldt een schorsingsrecht binnen een termijn van 14 dagen na datum van de verzendingsbrief tot het overmaken van de beleidsplanbescheiden.";

Overwegende dat hiervoor reeds werd vastgesteld dat het belang van verzoekers is beperkt tot de door hen aangegeven percelen; dat voornoemd stedenbouwkundig voorschrift "2.2. Beleidsplanprocedure" niet van toepassing is op bedoelde percelen, maar op andere percelen binnen het algemeen plan van aanleg; dat het onderdeel van het middel niet dienstig is; dat het niet ontvankelijk is;

Overwegende dat, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, tweede verwerende partij in eerste instantie opwerpt dat, wat de betrokken gronden betreft, het algemeen plan van aanleg niet afwijkt van de bestemmingen die in het gewestplan zijn vastgesteld; dat uit de ter terechtzitting van 28 maart 2000 door de verwerende partijen neergelegde projectie van de kadastrale percelen op het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgesteld gewestplan Roeselare-Tielt en op het bij het bestreden besluit goedgekeurd algemeen plan van aanleg van de stad Roeselare blijkt dat de grenzen van het "woongebied" in het gewestplan en van

het "algemeen woongebied" in het algemeen plan van aanleg samenvallen, met uitzondering van het perceel kadastraal bekend of het geweest zijnde sectie D, deel van het nr. 349, dat in het gewestplan tot "agrarisch gebied" is bestemd en in het algemeen plan van aanleg tot "algemeen woongebied"; dat immers moet worden aangenomen dat de breedte van de lijn die op het algemeen plan van aanleg het "algemeen woongebied" afbakent niet tot dit woongebied kan worden gerekend, nu de verwerping van het bezwaar DE BRABANDER om de percelen Sectie D, nrs. 424 en 423a, gelegen in hetzelfde agrarisch gebied, op te nemen in woongebied, is gesteund op de volgende reden :

"tijdens de ontwerpperiode van het A.P.A. werd er geopteerd om de woonzone-perimeters van het gewestplan aldaar ongewijzigd te laten en dit om volgende redenen :

- de reserve aan woonzone Zilverberg-Zuid werd als voldoende geacht;
- dit zuidelijk gebied, met als merkpunt een hoevecomplex, werd beschouwd als een logisch te behouden homogene landbouwzone."

Overwegende dat artikel 15, vierde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, luidt als volgt :

"Wanneer een streek- of gewestplan bestaat, richt het algemeen plan van aanleg zich naar de aanwijzingen en bepalingen ervan en vult ze aan. Het kan er desnoods van afwijken."

Overwegende dat uit deze bepaling volgt dat het gewestplan een richtsnoer is voor het algemeen plan van aanleg dat essentieel op nadere uitvoering en aanvulling van het gewestplan is gericht, en dat de mogelijkheid om in het algemeen plan van aanleg af te wijken van het gewestplan alleen bestaat voor het geval daartoe noodzaak bestaat;

Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat alleszins het algemeen plan van aanleg niet tot doel mag hebben van het gewestplan af te wijken of voor zijn beheersingsgebied een bestemming vast te stellen die zich in genen dele richt naar de aanwijzingen en bepalingen van het gewestplan en deze geenszins aanvult;

Overwegende dat de afwijking van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan van het perceel kadastraal bekend sectie D, deel van het nummer 349 niet is opgenomen op de lijst van afwijkingen van het gewestplan die zijn opgenomen in de verantwoordingsnota bij het algemeen plan van aanleg; dat niet blijkt dat, wat betreft genoemd perceel, de afwijking van het gewestplan op wettige wijze is vastgesteld op grond van artikel 15, derde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw; dat de omstandigheid dat verzoekende partijen tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaar hebben ingediend niet tot gevolg heeft dat zij geen belang meer kunnen laten gelden bij de vernietiging van het bestreden besluit; dat het middel in zoverre gegrond is;

Overwegende dat in een tweede middel de onwettigheid wordt aangevoerd van het gewestplan Roeselare-Tielt, vastgesteld bij koninklijk besluit van 17 december 1979, in zover het de percelen kadastraal bekend sectie D, nrs. 349, 347e, 355a, 373a, 373b, 388b, 389c en 397c tot "woongebied" bestemt, zodat, in toepassing van artikel 107 van de Grondwet dat bepaalt dat de algemene besluiten en verordeningen slechts worden toegepast in zoverre zij met de wet overeenstemmen, het algemeen plan van aanleg van de stad Roeselare, dat werd goedgekeurd met verwijzing naar dit onwettig vastgesteld gewestplan, eveneens onwettig is;

Overwegende dat in de toelichting bij het middel wordt aangevoerd dat bedoelde percelen in het bij ministerieel besluit van 27 augustus 1976 voorlopig vastgesteld ontwerp-gewestplan Roeselare-Tielt waren bestemd tot "agrarisch gebied", welke bestemming in het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgesteld gewestplan Roeselare-Tielt werd gewijzigd in "woongebied", en dit met schending van de artikelen 9 en 13 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, doordat zij niet het gevolg is van het openbaar onderzoek of de raadplegingen of het advies van de regionale commissie van advies en evenmin resulteert uit een met redenen omklede afwijking in de aanhef van het koninklijk besluit dat het gewestplan heeft vastgesteld, dat "meerdere onwettigheid" eveneens hierin bestaat dat de wijziging van de bestemming agrarisch gebied van het gewestplan Roeselare-Tielt, vastgesteld bij koninklijk besluit van 17 december 1979, in "algemeen woongebied" geschiedde met schending van de artikelen 15, 21 en 23 van de wet van 29 maart 1962, doordat zij niet het gevolg is van het openbaar onderzoek of de raadplegingen of het advies van de bevoegde commissie van advies en evenmin resulteert uit een met redenen omklede afwijking in de aanhef van het besluit van de Vlaamse Executieve dat het algemeen plan van aanleg van de stad Roeselare goedkeurt, dat op de bevoegdheid van de overheid om in het gewestplan een door het ontwerp-gewestplan voorlopig vastgestelde bestemming te wijzigen een dubbele rem staat, die als waarborg dient ten behoeve van de belanghebbenden en van de overheid, met name, eensdeels, dat de Koning aan het ontwerp-gewestplan geen wijzigingen mag aanbrengen die niet in de bezwaren, opmerkingen en adviezen worden voorgesteld of daarin neergelegd zijn of er noodzakelijk of logisch aan gebonden zijn of eruit voortvloeien of, als die voorwaarde niet vervuld is, die hij niet vooraf aan de formaliteit van het openbaar onderzoek en van de raadpleging van de betrokken ge-

meenteraden, van de bestendige deputatie en van de regionale commissie van advies heeft onderworpen, anderdeels, dat de Koning verplicht is de voorschriften van het voorlopig vastgesteld gewestplan aan te passen aan de resultaten van het openbaar onderzoek en van de raadpleging van de gemeenteraden en van de bestendige deputatie, wanneer zij uit oogpunt van stedenbouw en ruimtelijke ordening gegrond blijken te zijn, en aan die van de raadpleging van de regionale commissie van advies, wanneer er geen met de stedenbouw en de ruimtelijke ordening verband houdende reden bestaat om ze af te wijzen, dat er tijdens het openbaar onderzoek over het ontwerp-gewestplan geen bezwaren werden ingediend met betrekking tot de bestemming "agrarisch gebied" van de betrokken percelen, dat noch in het advies van de bestendige deputatie, noch in het advies van de gemeenteraad van Roeselare, deze percelen ter sprake zijn gekomen, dat het advies van de regionale commissie van advies evenmin een verschuiving van de zoneringsgrens voorstelt en dat de aanhef van het koninklijk besluit van 17 december 1979 houdende vaststelling van het gewestplan Roeselare-Tielt ook geen redengeving vermeldt om de wijziging van de bestemming van bedoelde percelen van agrarisch gebied in woongebied te rechtvaardigen, dat de bestemming "woongebied" die in het gewestplan aan de betrokken percelen werd gegeven derhalve onwettig is, met het gevolg dat het bestreden besluit van de Vlaamse Executieve tot goedkeuring van het algemeen plan van aanleg Roeselare, dat onder meer haar rechtsgrond vindt in deze onwettige bestemming, eveneens onwettig is;

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat de afwijking van het gewestplan uitdrukkelijk wordt voorzien in artikel 15, laatste lid, van de stedenbouwwet, en dat de afwijking van het algemeen plan van aanleg van het gewestplan met betrekking tot de percelen waarvan de bestemming werd gewijzigd verantwoord werd door de verantwoordingsnota;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat een algemeen plan van aanleg een zelfstandige bestuurshandeling is zodat, wanneer het algemeen plan van aanleg op zelfstandige wijze het feitelijk bestaand woongebied overneemt, dit op zichzelf niet als een onwettigheid wordt aanzien in de procedure van totstandkoming van dat plan, dat zij voorts betoogt :

"Wat het beweerde verschil tussen het ontwerp-gewestplan en het definitief gewestplan betreft blijkt uit stuk 3 (toelichting van de Heer Minister bij het gewestplan) dat een aantal bezwaren werden geformuleerd t.a.v. het ontwerp-gewestplan.

Nummers 71 en 72 van de bezwaren handelen over een gedeelte van de zuidelijke verlegging van de woonzonegrens in het gewestplan, hier aan de orde (...)

Bijlage 3 van stuk 3 bevat eveneens het advies van de Commissie van Advies voor West-Vlaanderen.

Op p. 105 onder nr. 12.3. wordt gesteld dat de bezwaren worden verworpen omdat een verdere uitbreiding van de bestaande woonzone niet aanvaardbaar is.

Uit het commentaar van de Minister bij het gewestplan (stuk 31 onder nr. 100 punt 12.3. staat het volgende :

'Betreft het niet uitbreiden van bestaande woongebieden.

Gezien op sommige plaatsen de bestaande woningen, huizengroepen of goedgekeurde verkavelingen palen aan de woonzones deel uitmaken van een agrarisch gebied, groengebied of woonuitbreidingsgebied, werden de woongebieden uitgebreid en aangepast aan de reële bebouwde toestand (bezwaren 50a, 53b, 63, 63a, 71, 72 en 80)'.
'

Verder kan hierbij opgemerkt worden dat de zuidelijke grens van het ontwerp-gewestplan vasgesteld wordt door de percelen 116p, 111r, 397c, doorheen 389c, 388b, 373b, 373a, 355a, 347a en 349.

De zuidelijke grens in het gewestplan wordt vastgelegd door de percelen langs 394c, doorheen 415g, 413c, 400c, 372b, 355a, 347d en langs 349.

Daaruit vloeit voort dat inderdaad het gewestplan een meer zuidelijke verlegging van de woonzonegrens vaststelt.

Verwerende partij stelt echter vast dat wat betreft de verschuiving der zoneringsgrens tussen het ontwerp-gewestplan en het gewestplan hier wel degelijk een advies werd gegeven door de Regionale Commissie n.a.v. concrete bezwaren en de Minister deze wijzigingen onder ogen heeft genomen.

Verder herhaalt de stad dat de zuidelijke grens van het A.P.A. identiek is met deze van het gewestplan (zie bespreking eerste middel).

Het tweede middel is derhalve onontvankelijk, minstens ongegrond.";

Overwegende dat artikel 15, derde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, dat van toepassing was op het ogenblik dat het bestreden algemeen plan van aanleg werd vastgesteld, bepaalt dat het algemeen plan van aanleg zich richt naar de aanwijzingen en bepalingen van het gewestplan en deze aanvult en dat het desnoods ervan kan afwijken; dat uit deze bepaling volgt dat het gewestplan een richtsnoer is voor het algemeen plan van aanleg dat essentieel op nadere uitvoering en aanvulling van het gewestplan is gericht, en dat de mogelijkheid om in het algemeen plan van aanleg af te wijken van het gewestplan alleen bestaat voor het geval dat daartoe noodzaak bestaat; dat hieruit volgt dat alleszins het algemeen plan van aanleg niet tot doel mag hebben van het gewestplan af te wijken of voor zijn beheersingsgebied een bestemming vast te stellen die zich in geen dele richt naar de aanwijzingen en bepalingen van het gewestplan en deze geenszins aanvult; dat derhalve indien een gewestplan bestaat een algemeen plan van aanleg niet wettig kan worden verantwoord door een loutere verwijzing naar de feitelijk bestaande toestand;

Overwegende dat uit de door verwerende partijen ter terechtzitting van 29 maart 2000 neergelegde projectie van het kadasterplan op het bij ministerieel besluit van 27 augustus 1976 voorlopig vastgesteld ontwerp-gewestplan Roeselare-Tielt, en op het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgesteld gewestplan Roeselare-Tielt, blijkt dat de zonegrens tussen "woongebied" en "agrarisch gebied" in het gewestplan in zuidelijke richting werd verschoven en delen van de

percelen, ten kadaster bekend of het geweest zijnde sectie D, nrs. 349 (deel), 347e, 347d, 355a, 373a, 373b, 372b, 388b, 389c, en 397c, die in het ontwerp-gewestplan tot agrarisch gebied waren bestemd, in het gewestplan tot woongebied werden bestemd; dat de percelen 357a en 415g de bestemming "agrarisch gebied" hebben behouden; dat het middel wat deze percelen betreft feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat artikel 9, vierde tot zevende lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, van toepassing op het ogenblik dat het gewestplan Roeselare-Tielt werd vastgesteld, dat krachtens artikel 13 van dezelfde wet eveneens toepasselijk is op het gewestplan, luidt als volgt :

"Het ontwerp wordt voorlopig vastgesteld door de Minister, die de Gouverneur van de provincie belast met de zorg van een openbaar onderzoek. (...)

Na aankondiging wordt het ontwerp-streekplan gedurende negentig dagen ter inzage gelegd in het gemeentehuis van elke der bij het streekplan betrokken gemeenten. (...)

De bezwaren en opmerkingen worden voor het einde van die termijn schriftelijk ter kennis gebracht van de Gouverneur. De Bestendige Deputatie van elke der betrokken provincies en de gemeenteraad van elke der betrokken gemeenten dienen de Gouverneur van advies binnen zestig dagen na het einde van de bovenbedoelde termijn. Indien de bestendige deputatie of de gemeenteraad binnen die termijn geen advies geven, worden zij geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht. Het ontwerpplan wordt samen met de bezwaren, opmerkingen en adviezen voorgelegd aan de Regionale Commissie van advies, die advies uitbrengt binnen negentig dagen na ontvangst van het dossier. Het dossier wordt, na het verstrijken van de termijn, door de gouverneur aan de Minister doorgezonden. (...)

De Koning stelt het plan vast nadat de Ministerraad erover beraadslaagd heeft.

Wanneer de Koning afwijkt van het advies van de Regionale Commise van advies, dient zijn beslissing met redenen omkleed te zijn.";

Overwegende dat op de bevoegdheid van de Koning om in het gewestplan een in het ontwerpgewestplan door de minister voorlopig vastgestelde bestemming te wijzigen, een dubbele rem staat die als waarborg dient ten behoeve van de belanghebbenden zowel als van de overheid; dat, eensdeels, de Koning aan het ontwerpgewestplan geen wijzigingen mag aanbrengen die niet in de bezwaren en opmerkingen van de particulieren of in de adviezen van de geraadpleegde overheden worden voorgesteld of daarin zijn neergelegd of noodzakelijk of logisch eraan verbonden zijn of eruit voortvloeien of, als die voorwaarde niet vervuld is, die niet vooraf onderworpen werden aan de formaliteit van het openbaar onderzoek en van de raadpleging van de betrokken gemeenteraden en bestendige deputatie en van de regionale commissie van advies; dat, anderdeels, de Koning verplicht is de voorschriften van het voorlopig vastgesteld ontwerpgewestplan aan te passen aan de resultaten van het openbaar onderzoek en van de raadpleging van de gemeenteraden en van de bestendige deputatie, wanneer zij gegrond blijken te zijn, en aan die van de raadpleging van de regionale commissie van advies, wanneer er geen redenen voorhanden zijn om ervan af te wijken;

Overwegende dat in de bezwaren nrs. 71 en 72 tegen het voorlopig vastgesteld ontwerpgewestplan, ingediend door DE BRABANDER-DE BOUVRIE, wordt voorgesteld de bestemming van de percelen kadastraal bekend of het geweest zijnde sectie D, nrs. 116h en 111p (thans nrs. 116p en 111r) te wijzigen van ambachtelijke zone in woongebied, en de bestemming van de percelen kadastraal bekend of het geweest zijnde sectie D nrs. 397a en 398a (thans nrs. 397c, 389c/deel en 388b/deel) te wijzigen van agrarisch gebied in woongebied; dat de commissie van advies voor de streek West-Vlaanderen betreffende het gewestplan Roeselare-Tielt onder punt 12.3. deze bezwaren heeft verworpen om reden

dat verdere uitbreiding van bestaande woonzones niet aanvaardbaar is; dat zij in de "Toelichting bij het gewestplan Roeselare-Tielt" onder punt 100 met betrekking tot voormeld advies 12.3. het volgende heeft gesteld :

"Betreft het niet uitbreiden van bestaande woongebieden.

Gezien op sommige plaatsen bestaande woningen, huizengroepen of goedgekeurde verkavelingen, palend aan de woonzones, deel uitmaken van een agrarisch gebied, groengebied of woonuitbreidingsgebied werden de woongebieden uitgebreid en aangepast aan de reële bebouwde toestand (bezwaren 50a, 53b, 63, 63a, 71, 72, 80).";

Overwegende dat het bezwaar nr. 71 geen betrekking heeft op de percelen waarvan de bestemmingswijziging door verzoekende partijen wordt betwist; dat het bezwaar 72 betrekking heeft op de percelen thans kadastraal bekend sectie D, nrs. 397c, 388b en 389c; dat uit de kadastrale plannen blijkt dat deze percelen ten tijde van de vaststelling van het gewestplan niet bebouwd waren, en dit overigens heden nog steeds niet blijken te zijn; dat de wijziging van de bestemming "agrarisch gebied" van het ontwerp-gewestplan in "woongebied" in het gewestplan derhalve niet wettig kan zijn verantwoord door het voormelde onder punt 100 van de motivering van het koninklijk besluit tot vaststelling van het gewestplan Roeselare-Tielt;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat de exceptie van onwettigheid van het gewestplan Roeselare-Tielt gegrond is in zoverre in dit gewestplan de bestemming "agrarisch gebied" die in het ontwerp-gewestplan aan de percelen kadastraal bekend sectie D nrs. 349 (deel), 347e, 347d, 355a, 373a, 373b, 372b, 388b, 389c, en 397c is gegeven, werd gewijzigd in "woongebied";

Overwegende dat de bestemming "algemeen woongebied" die in het algemeen plan van aanleg van de

stad Roeselare aan voornoemde percelen is gegeven, op de "Toetsingskaart - afwijkingsaspecten t.a.v. het gewestplan" niet is aangegeven als een afwijking van het gewestplan; dat de verantwoordingsnota evenmin enige verwijzing naar deze percelen bevat; dat eerste verwerende partij weliswaar in het algemeen betoogt dat "op wettelijke wijze de afwijking van het A.P.A. ten opzichte van het Gewestplan met betrekking tot de percelen waarvan de bestemming gewijzigd werd, verantwoord werd", maar zich daarbij beperkt tot een verwijzing naar het punt "0.6. Verantwoording omtrent de opmaak van een apa i.v.m. de afwijkings- en detailleringsaspecten t.o.v. het geldende gewestplan", zonder concreet aan te geven op grond van welke motieven met toepassing van artikel 15, laatste lid, van de wet van 29 maart 1962, ten aanzien van bedoelde percelen van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan is afgeweken;

Overwegende dat het middel wat de voornoemde percelen betreft gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken A. 44.843, A. 44.844 en A. 44.926 worden gevoegd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 29 april 1991 van de Vlaamse regering houdende goedkeuring van het algemeen plan van aanleg van de stad Roeselare, in zover het de percelen of delen van de percelen gelegen te Roeselare, kadastraal bekend of het geweest zijnde sectie D, nrs. 349, 347e, 347d, 355a, 373a, 373b, 372b, 388b, 389c, en 397c welke in het bij

ministerieel besluit van 27 augustus 1976 voorlopig vastgesteld ontwerp-gewestplan Roeselare-Tielt zijn bestemd tot agrarisch gebied, bestemt tot "algemeen woongebied".

Artikel 3.

De beroepen worden voor het overige verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het besluit van de Vlaamse regering dat het gedeeltelijk vernietigd algemeen plan van aanleg vaststelt.

Artikel 5.

De kosten van de beroepen, bepaald op twaalfduizend frank, komen ten laste van de verwerende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig december tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.